

En ny sång växte fram

av Bengt Johansson

Bengts eget musikförlag "BJ Art & Music" har varit anslutet till CCLI i 10 år. Det betyder att alla Bengts sånger innefattas i CCLI-licensen, oavsett om de har copyrightinfo BJ Art & Music, David Songs eller Cantio Musik osv. Mer info om Bengt Johansson och hans sånger finner du på www.bengtjohansson.com

För snart 20 år sedan kom min första lovsångsskiva ut. Den hette "Vind över vatten" och gavs ut på skivbolaget Cantio. Processen innan den skivan var inte helt odramatisk. Jag tänker inte i första hand på själva inspelningen som visserligen var speciell på många sätt (- den spelades in i Örebro, i före detta kexfabrikens försäljningslokal. Kontrollrummet var så litet så man måste gå bakom det in på en toalett för att höra om det var lagom med bas i vid mixningen), utan mer på min personliga resa. Att sjunga och skriva enkla sånger till Gud var någonting relativt nytt för mig.

Under ett antal år på 80-talet hade jag alltmer intensivt börjat söka Gud. Jag var ju kristen och spelade i ett kristet rockband, och allt borde vara bra, men det var det inte. Resandet och frånvaron från familjen var slitsam. Min längtan som jag haft och närt ända sedan tonåren om att tjäna Gud med musiken hade i hög grad förverkligats och ändå kändes allt så ytligt. Drömmar och förväntningar och en strävsam intensiv vardag i en tvåbarnsfamilj hade svårt att samsas. Jag kände mig frustrerad och missförstådd. Samtidigt led jag av min självupptagenhet och vårt äktenskap knakade i fogarna.

Jag började nu be från djupet av mitt hjärta: Gud hjälp mig. Ropet till honom kom från en plats i min själ där jag aldrig hade varit förut, från vanmaktens och nödens kalla mörker.

Men Gud är verkligen förunderlig och full av nåd och barmhärtighet. Han hörde min bön. Långsamt och nästan omärkligt började mitt liv förändras. En visshet började spira i mitt liv: Du är buren, du är hel och hållen i min hand. Detta påverkade naturligtvis hela min familj och min fortsatta inriktning i livet.

Jag förstod att en del saker måste dö trots att jag inte visste vad som skulle komma. Det var jobbigt ibland, speciellt att lägga ner mycket av det spelande i band som hade betytt så mycket för min självkänsla och identitet under många år. Men Guds drömmar för oss är alltid större än vad vi vågar tro. Han ledde mig in på en ny väg och han har gått den med mig sen dess. I en ny förtröstan fick jag ta mina första steg och började skriva sånger till honom, om honom, för honom. Psaltaren och naturen blev mina största inspirationskällor och även god andlig litteratur av olika författare (Tomas Merton bl a).

Så började lovsången förnyas i mitt liv. Ur min nöd växte den fram. "Du klädde av mig sorgens dräkt och utrustade mig med glädje" (Ps 30). Vår brist vänd mot Gud föder lovsång. Bara han kan förvandla allt vårt mörker till ljus och när han gör det spirar behovet av att tacka inom oss. Hemligheten är att säga som det är: Gud har behag till sanning i hjärtegrunden och han både vill och kan förvandla vår klagan till jubel.

"I en mätt kyrka falnar lovsången" har Martin Lönnebo sagt, men i en hungrig, törstande, behövande gemenskap växer den, när vår nöd möter Guds nåd föds jubel och lovprisning.

Det kan ibland kännas lite konstigt när man därför talar om lovsången i kyrkan som något man kan ha eller inte ha. Lovsången är ju det självklara genväret på Guds oerhörda godhet mot oss. Hur skall vi annars ge utlopp för den tacksamhet som livets gåva och förlåtelsen föder i oss. Lovsången är den Kristna kyrkans signum. Meningen med våra liv

NAMN:
Bengt Johansson

ÅLDER:
56

FAMILJ:
Gift med Tonie + tre döttrar

INTRESSEN:
Flugfiske

FAVORITMAT:
Paella

SENAST LÄSTA BOK:
The Shack

VAD BETYDER CCLI FÖR DIG?

Ett bra verktyg för att avlasta församlingar o kyrkor när det gäller tillstånd och rättigheter och en uppmuntran för oss som skriver sånger.

är just lovsången, att vara Gud till lov och pris. Guds ära är ju skapelsens största och högsta angelägenhet.

Låt mig citera några ord från inledningen till Tidebönsboken (Libris):

"Då man ber med Psaltarens ord får man finna sig i att ideligen lova och tacka Gud. Det är djupt hälsosamt. Bibeln utgår ifrån att människan är mest sig själv när hon ärar Gud. Dess böner bygger på en insikt: till hela sin existens är människan beroende av en större och godare vilja. När den insikten drabbar slås man av förundran. Ser man inte längre än till sig själv lovsjunger man inte Gud. Lovprisningen är ett uttåg ur vår inkrökthet i oss själva. Det är människans adelsmärke att hon är skapad för att njuta av Gud. Inget mindre än det högsta goda kan tillfredställa oss".

I lovsångens varma atmosfär är gott för oss att vara. Där får vi slappna av, stilla oss inför den Högste, komma från allt som tar vår uppmärksamhet och splittrar oss, till den heliga enfalden. Där trivs också den Helige Ande. När vi glömmer oss själva för Gud händer det förunderliga att Gud fyller oss. När vi glömmer oss själva för Gud för en stund får han chans att ge oss av sig själv..

Wilfrid Stinissen har skrivit i en av sina böcker:

"I jubel och lovprisning får människan en oanad kapacitet att ta emot den Helige Ande". När vi lovsjunger Gud i gudstjänsten blir vi berörda och förnyade av universums bästa energikälla och fylls av kärlek och kraft för en ny vecka.

Lovsången, den enkla sången till Gud, har fått en speciell plats i mitt hjärta. Därmed inte sagt att jag inte tycker om psalmer och annan andlig sång, tvärtom, allt har sin plats i

gudstjänsten. Vi är kallade att tala till varandra med psalmer, hymner och andlig sång. En del sånger har till uppgift att tala tröst, andra till att fördjupa tron, få den att växa och väcka lovsången i oss. Därför är psalmerna så viktiga. De bär sanningarna och teologin in i våra hjärtan. Jag kan också se att gränserna ibland suddas ut. Psalmer är ofta lovsånger och en del nyskrivna lovsånger kommer säkerligen att bli framtida psalmer.

I vår del av världen upplever vi ofta att den kristna tron är trängd men det finns å andra sidan unika möjligheter för evangeliet idag. Människor hungrar och törstar efter liv och frågan är om vi vågar leva det?

Marva Dawn, anglikansk teolog skriver:

"Om vi på djupet förstår våra medmänniskors och gran-nars behov inser vi att den bästa gåvan vi kan ge dem är vår trohet i att slösa våra liv i tillbedjan. Att bli översköld av Guds godhet och skönhet formar oss till att leva utgivande mot världen".

Jag är tacksam och välsignad av Gud för den resa jag fått göra så här långt. Det har naturligtvis inte varit enkelt och spikrakt, men han som bär oss dag för dag har varit trofast genom allt. Mitt stora hopp och min förvissning är att han kommer att vara med oss alla hela vägen till den dag vi står inför Guds tron och sjunger Guds lov tillsammans med alla de heliga.

Varma hälsningar/ Bengt Johansson